

Den Haag, 11 maart 2009

De Vaste commissie voor Financiën heeft bij zijn brief van 17 januari 2008, met kenmerk Fin080002, mij een brief gezonden van De R. & P. te B. In de brief van 3 februari 2009 heeft die commissie mij verzocht terzake zo spoedig mogelijk een antwoord te zenden. Ik erken dat de beantwoording van de brief van de Vaste commissie te lang op zich heeft laten wachten. Daarvoor bied ik mijn verontschuldiging aan. Wat de inhoud van de brief van de adressant betreft merk ik het volgende op.

De brief van adressant betreft het detacheren van medisch personeel door een niet nader genoemde cliënt(e) aan onder andere ziekenhuizen, centrales van gemeenschappelijke meldkamers en instellingen voor regionaal ambulancevervoer. Die terbeschikkingstelling van personeel geschiedt veelal voor een relatief korte periode. In materiële zin is hier sprake van een uitzendbureau of een daarmee te vergelijken ondernemer.

Adressant heeft aan de bevoegde inspecteur de vraag voorgelegd of het mogelijk is de hiervoor bedoelde vorm van terbeschikkingstelling van personeel vrij te stellen van BTW. Daarbij is gerefereerd aan het besluit van 14 maart 2007, nr. CPP2007/347M. De inspecteur heeft daarop gemotiveerd geantwoord dat de BTW-wetgeving, noch het besluit van 14 maart 2007 ruimte bieden voor een BTW-vrijstelling. Ook in de brief aan de Vaste commissie wordt gepleit voor een BTW-vrijstelling voor het ter beschikking stellen van medisch personeel, ook als dat geschiedt voor een relatief korte periode. Hierover kan ik u het volgende melden.

Het ter beschikking stellen van medisch personeel is in beginsel belast met BTW. Dit blijkt uit het arrest van de Hoge Raad van 7 december 1994, nr. 29 571 (VN 1994/4057). Daarin heeft dat rechtscollege beslist dat het ter beschikking stellen van medisch personeel door een uitzendbureau aan een zorginstelling belast is met BTW. In lijn daarmee is in de BTW-regelgeving bepaald dat het ter beschikking stellen van personeel door zowel individuele instellingen in de gezondheidszorg als door samenwerkingsverbanden van die instellingen evenmin is vrijgesteld van BTW. Hierbij is de leidende gedachte dat moet worden voorkomen dat er sprake is van concurrentievervalsing ten opzichte van commerciële uitzendbureaus.

De heffing van BTW op het ter beschikking stellen van personeel leidde tot vragen vanuit onder andere de zorgsector. Naar aanleiding daarvan is ook met die sector overleg gevoerd over een mogelijke nuancering van de algehele uitzondering van de BTW-vrijstelling. Dat overleg heeft geleid tot een notitie aan de Tweede Kamer¹. Daarin is, kort samengevat, aangegeven dat van BTW-heffing kan worden afgezien in de gevallen waarin de terbeschikkingstelling van personeel structureel van karakter is en aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Die voorwaarden strekken er toe de concurrentievervalsing niet te verstoren ten opzichte van andere marktpartijen, zoals commerciële uitzendbureaus, die ook medisch personeel ter beschikking stellen. Zonder in details te treden, komen die voorwaarden erop neer dat sprake moet zijn van een situatie waarin de arbeidsverhouding tussen de betrokken werknemer en de inlener een structureel karakter heeft en de inlener in materiële zin ook als werkgever optreedt. Dat de inlener in materiële zin als werkgever optreedt, moet onder meer blijken uit het feit dat bij de beëindiging van de relatie met de uitlener, de inlener mede verantwoordelijk is voor gevolgen van die beëindiging voor de bestaande

¹ Tweede kamer, vergaderjaar 1990–1991, 21 800 IXB, nr. 19 en Tweede Kamer, vergaderjaar 1991–1992, 22 300 IXB, nr. 31.

arbeidsovereenkomst tussen uitlener en het betrokken personeel. Deze verantwoordelijkheid dient onder meer betrekking te hebben op de financiële gevolgen van de beëindiging van de relatie. De gestelde voorwaarden sluiten tevens uit dat het op ad-hoc-basis ter beschikking stellen van personeel zonder heffing van BTW kan plaatsvinden. Een en ander is neergelegd in het Besluit van 14 maart 2007, nr. CPP2007/347M.

In de brief aan de Vaste commissie wordt gepleit voor een aanpassing van dit besluit opdat ook het ter beschikking stellen van personeel voor een relatief korte periode onder de BTW-vrijstelling kan worden gerangschikt. Terzake merk ik in de eerste plaats op dat een zodanige aanpassing zal leiden tot een ongewenste verstoring van de concurrentieverhoudingen ten opzichte van andere aanbieders van deze dienst, zoals commerciële uitzendbureaus. Daarnaast zal alleen het aanpassen van de periode van terbeschikkingstelling in veel gevallen geen oplossing bieden voor de gesignaleerde bezwaren. Het zonder BTW ter beschikking kunnen stellen van (medisch) personeel is namelijk niet alleen afhankelijk van de termijn van terbeschikkingstelling, maar ook van het voldoen aan andere voorwaarden. Zo moet, zoals ik hiervoor al heb opgemerkt, de inlener in feite in materiële zin als werkgever optreden. Daarnaast moet degene die het personeel ter beschikking stelt voor zijn primaire prestaties zijn vrijgesteld van BTW-heffing. In de thans bij de Vaste commissie aan de orde gestelde situatie is geenszins gebleken dat ook aan die voorwaarden wordt voldaan. Een uitbreiding van de reikwijdte van het Besluit zoals daar adressant is bepleit, acht ik om die reden dan ook niet opportuun. Dit geldt temeer nu de Europese Commissie inmiddels een inbreukprocedure is gestart tegen Nederland inzake de regelingen die zijn neergelegd in het Besluit van 14 maart 2007.

Volledigheidshalve merk ik nog op dat de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak Horizon College in dezen toepassing mist. Die rechtspraak betreft het door onderwijsinstellingen onderling ter beschikking stellen van personeel. Daarbij heeft het Hof van Justitie als één van de voorwaarden voor een BTW-vrijstelling geformuleerd dat degene die personeel ter beschikking stelt een onderwijsinstelling moet zijn. Deze voorwaarde houdt in dat, als we naar de zorgsector kijken, de BTW-vrijstelling alleen denkbaar is in een situatie waarin personeel ter beschikking wordt gesteld door een zorginstelling die voor haar primaire activiteiten, zoals het verzorgen en verplegen van personen, een beroep kan doen op een BTW-vrijstelling. In de situatie die adressant kort beschrijft, is echter sprake van een uitzendbureau of een daarmee te vergelijken ondernemer. Reeds om die reden is de beslissing van het Hof van Justitie niet relevant met betrekking tot de situatie die thans aan de Vaste commissie is voorgelegd.

Resumerend kom ik tot de conclusie dat de wet- en regelgeving inzake de BTW, noch de jurisprudentie terzake een mogelijkheid bieden de terbeschikkingstelling van medisch personeel door uitzendbureaus en daarmee te vergelijken ondernemers vrij te stellen van BTW.

De staatssecretaris van Financiën,
J. C. de Jager